

REDACTIUNEA,
Administrație și Tipografie
Brașov, plăta mare nr. 30.
Seriozii nestrăncate nu se pri-
mesc. — Manuscrise nu se
retrimit.

INSEURATE
se primise la Administrație în
Brașov și la următoarele
BIEOURI de ANUNTURI: In
Vienna la N. Dukes Nachf.,
Brix Augentald & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Oppel-
pelt Nachf., Anton Oppelik.
In Budapest: la A. V. Gold-
berger, Ekestein Bornat, Iuliu
Leopold (VII Erzébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serii garmonă pe o coloană
10 bani pentru o publicare.
Publicările mai dese după tar-
fă și invocări. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serii 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

A N U L L X V .

Nr. 268.

Brasov, Vineri 6 (19) Decembrie.

1902.

Din cauza situației sărbători de mână, Vi-
neri, Sf. Nicolae, șiarul nu va apărea până Sâmbătă seara.

Regularea emigrărilor.

(a) Populația română de pe la frontierele Transilvaniei de timpuri imemoriale trece granițele, face comerțul în România, de unde o parte se întorce acasă cu resultatele muncei și economiei sale, ér altă parte se stabilește în România contribuind astfel în mod însemnat la fortificarea elementului viguros național. Décă acăsta se poate numi emigrare, ea nu este de cât un fenomen prin care prisosul forțelor naționale de dincőce de Carpați se altoiesce pe trunchiul vechiul al rassei noastre, facându-l să dea nouă mlădițe și nouă fructe, acolo unde este mare trebuință de fortificare, pentru a pute resistă curențului slav, ce amenință dinspre Balcani.

Nici odată fenomenul acesta nu s'a manifestat în așa mod, în cât să formeze obiectul de preocupării al celor ce sunt îngrijări de sărtea și viitorul neamului nostru și cari veghează, ca dincőce de Carpați forțele noastre să nu fie slabite.

Când e vorba așa-dér de emigrările din Ungaria și Transilvania, cari în timpul din urmă au luat proporții enorme, răpid în vîrtejul lor chiar și numărul Români, mai ales din comitatul Sibiului, Făgărașului și al Târnavei mari și mici, tot-dăuna sunt a-se înțelege emigrările — în America.

Și érăși în curențul acestor emigrări, trebuie să constatăm, că rolul principal il au Slovacii din Ungaria de nord.

La Slovacii din comitatul Zemplin, Száros etc. s'a inceput emigrările prin anul 1877. Fuseseră câtăva ani răi unul după altul; pămîntul în părțile acelea și de altminteri este din cale afară neproductiv, și neproductiv așa cum este, nu era în proprietatea bieților slovacă, ci în pro-

prietatea cător-va aristocrații cu domenii uriașe, cari eslopoatau brațele poporului, fără să le asigure măcar pânea de tôte dilele. Statul?... Aceasta cerea să i-se plătescă contribuția. Ér omenii n'aveau de unde plăti. In asemenea împrejurări, veniră nisice agenți, cari angajau lucrători pentru minele din Pensilvania. „Să mergem în Pensilvania!“ și-au quis Slovacii, căci oră cât de rău ar fi acolo, mai rău decât aici nu poate să fie. Si s'au dus. — Statul căuta să-i impedece cu baioneta și vor fi fost chiar între fruntașii naționali de aceia, cari vor fi fost de părere, că prin asemenea emigrări se slăbesce elementul slovac din Ungaria. De atunci acești din urmă s'au convins, că cele căte-va sute de mii de Slovacă emigrări în America, nu numai că n'au produs slăbirea elementului slovacec, dér au contribuit în măsură surprindătoare la fortificarea lui prin ajutările trimise din America. Numai în anul 1896, peste 15 milioane de corone s'au trimis în Ungaria de către Slovacii emigrări, cari în continentul străin s'au solidarizat, s'au întărit, s'au organizat, s'au deșteptat și s'au gândit neincedat la cei rămași acasă, trimițându-le bani pentru trebuințele lor culturale, sociale și economice. Ér statul? Statul a ajuns și el la convingerea, că asemenea mișcări nu se pot impiedica nicăi printr'un fel de forță. Nicăi chiar cu baioneta. Emigrarea este un drept inalienabil al omului, care nu poate fi opriit a-și căuta pânea și fericirea acolo, unde crede că o poate găsi mai ușor și mai cu bine.

Astfel vedem, că guvernul ungar, după 25 ani de când s'au inceput emigrările, vine cu un proiect de lege, prin care are de gând să reguleze acăstă mișcare.

In ședința de la 16 Decembrie a camerei ungare s'a discutat acest proiect și au luat cuvântul doi oratori mai insenatati, desvelind unele momente, cari ne interesă

și pe noi. Unul a fost Dr. Csernoch din partidul poporai, al doilea Hegedüs Lorant din partidul guvernului. Csernoch a vorbit calm și obiectiv, desvelind sarcinile grele, miseriile poporului slovac și șicanările, care să le indure din partea administrației. Acestea sunt motivele emigrării. A vorbit mai departe despre cestiunea jurisdicției bisericesci asupra Rutenilor greco-catolici, dintre cari mulți trec în America la biserică rusescă. Hegedüs s'a ocupat mai mult din punct de vedere național-maghiar cu emigranții săci din România.

Partea acăsta din urmă interesează-ne mai de-aprōpe, trebuie să relevăm, că deși nu atât de pe larg, dér destul de clar a fost discutată și de canonul Csernoch, care a accentuat, că pentru Maghiarii din România de 40 ani deja aduce sacrificii destule societatea Sf. Ladislau. Făcând guvernului împărat, că nu spriginesce acăstă societate, i-a stors lui Szell declarația, că da, în timpul din urmă guvernul lucrăză mână în mână cu societatea Sf. Ladislau într-ajutorarea catolicilor maghiari din România, pentru ca să nu-și pierdă limba.

Hegedüs, care pe cum se vede și a făcut specialitate din cestia Maghiarii din România, căci atât în conferențe publice, cât și în presă și în cameră se ocupă mereu de acăstă cestiune, de și guvernamental, face critică aspră stărilor ce domină în România în privința consulatelor, cari sunt date în mânile unor Nemți, indiferenți pentru durerile Maghiarii emigrării în România. „Noi avem în România — dice Hegedüs — mai bine de 100.000 de supuși, și acești n'au decât un singur preot ungher, pe când Germania n'are decât 15.000 supuși, și are un seminariu și 14 preoți.“

Din totă discuția acăsta vedem că și în cestiunea arătore a emigrărilor, atât cei de la guvern, cât și cei din opoziție nu sunt preocu-

pați în așa măsură de importanța economică socială a acestei mișcări, din punct de vedere general al cetățenilor, că de preocupări sunt de cestiunea, décă Maghiarii emigrării în România își vor păstra său nu naționalitatea, pe care de altminteri nimeni nu li-o amenință.

Declarația ministrului președinte Szell tăcută ca intrerupere la discursul lui Csernoch, cum că el lucrăză împreună cu societatea sf. Ladislau, este în tot casul un simptom destul de remarcabil, care dovedește, că sprințirea Maghiarilor din România astăzi nu mai este lăsată în sarcina unei societăți private, ci că și statul cooperă la ea.

Acesta ar fi așa-dér un simptom de expansiune, décă n'am sci, că prin multimea cestiunilor urgente cari își așteptă rezolvarea în interiorul țării, asemenea declarații sunt de o valoare mai mult platonică.

Ultima încercare? Se scie, că colindăriile lui Coloman Szell pe la Viena, n'au avut nicăi de rândul acesta rezultat. Se dice, că tariful vamal german crează mari greutăți și acest tarif ar fi fost cauza pentru care nu s'a putut subscrive nicăi de astădată documentul pactului. E mai probabil însă, că ministrul president Koerber n'a cedat nimic și n'a vrut să împlină pretensiunile Ungariei. Acum se anunță, că Szell va merge érăși la Viena pentru a se sfătuvi cu Koerber. Călătoria acăsta e fixată pe 6 ianuarie. Unele șări din Peșta pretind a sci, că acăsta va fi ultima încercare a lui Coloman Szell în afacerea încheierii pactului. Décă guvernul austriac nu va ceda nicăi acum, va urma o criză ministerială. — Noi credem, că Szell va mai colindă încă de multe ori pe la Viena.

Aut-Aut! Se căi cine pune alternativa acăsta? Toamna, „Pester Lloyd“ și încă față cu ministrul president Coloman Szell. Într-un articol publicat alătării, făoa scrisă nemțescă a „liberalilor“ mercantili pretinde de la Szell să pună odată capăt jocului

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Domnișoara Perle.

De Guy de Maupassant.

(Urmare).

Plecărăm numai decât. Tata și unchiul mergeau înainte cu Baptist, care avea în mână un felinar; după ei urmău frații mei Jacques și Paul, ér eu la códă, cu toate rugămintele mamei mele, care rămăsese cu mătușa pe pragul casei.

De-o óră începù érăși să ningă; braji se încovoiau sub povara albă și aveau înfățișarea unor piramide palide, a unor căpătini uriașe de zahar. Tufișul nici nu se putea zări din caușă, că între noi și el se puse o perdea țesută din fulgii surii și deși de zăpadă și din palidul veșted al înțunerecului. Ningea atât de des, încât era imposibil să vedă mai departe de deces pașii. Dér felinarul răspândea totuș destulă lumină. Când ne coboriam pe scara tăiată în zid, mă apu-

easeră nisice flori. Aveam sensația, că cineva vine după mine, și că acușă are să mă apuce de umeri, și eram pe aci să mă întore înzideră. N'aveam însă curagiul să trec acum singur prin grădină.

Auții cum se deschise jos portița și cum înjuria unchiul: „Trăsnii-l-ar Dumnezeu să-l trăsnescă, uităti-vă, érăși să bagă în pămînt: Dér vai de pielea lui, décă voi și pune mâna pe el“.

Era atât de straniu a vedé sesul vast înaintea ta, său mai bine a-l simți, căci de văduv nu-l puteam vedé; nu se putea vedé, decât un linșol enorm, care se întindea înainte, în drepta și stânga, în sus și în jos.

Unchiul esclamă de-o dată: „Auđi-ți, éră urlă cânele. Îndată am să-i arăt, cum sciu eu ținti. Cel puțin să facem ceva îspravă, décă am eșit atâtia la luptă“.

Tata însă, care avea o inimă bună, dicea: „Să vedem mai bine, unde-i bietul animal, de sigur, că urlă de fome. Par că ar striga după ajutor, ca un om, care

se află în mare nevoie. Să mergem acolo“.

Am străbătut deci prin perderea desă de zăpadă până acolo. Zăpada cădea din ce în ce mai tare, ca o spumă de ghéță; înțepă pielea și o făcea să te usture, ca și cum te-ar fi ars cineva, causându-ți o durere acută, trecătoare.

Ne cufundărăm până din sus de genunchi în stratul alb și rece și după fiecare pas trebuia să ridicăm piciorul sus. Cu cât mergeam mai departe, cu atât mai lămurită se audia vocea cânelui. Unchiul strigă: „Écă-tă-l!“ și ne oprirăm cu toții și privim spre dênsul, cum obiceiul nesecine cineva a fixa în intuneric pe un dușman.

Eu nu vedeam nimică, înaintai deci căpăt-va pașii și il zăriu și eu. Avea o înfățișare înfiorătoare de stafie. Un câne mare negru de la stâna, cu cap de lup și cu păr mișos, stătea întins pe cele patru picioare și se uita la noi la lumina, ce o răspândea felinarul.

Unchiul dicea: „Ciudat lucru! Nu

vine încocce, dér nicăi nu fugă; așă avé plăcere să-i trag un glonț“.

Tata răspunse: „Nu, din contră, să-l ducem în casă“.

„Dér nu este singur“, esclamă fratele meu Jacques. „Uite, este ceva înzideră tul lui“.

In adevăr, înziderul cânelui era ceva sur, ce nu puteam bine distinge. Ne apropiam cu precauție.

Când venirăm aproape de tot, cânele se puse în picioare din dărăt. Nu părea furios, părea din contră a fi vesel, că a reușit să atragă ómeni.

Tata se duse de-adreptul spre dênsul și il desmierdă. Cânele și lingea mână și atunci văduram, că e înămat la un cărucior, un fel de cărucior pentru păpușă, acoperit cu îngrijire cu trei învelitori de lână. Desfăcurăm învelitorile și când Baptist ținu felinarul d'asupra căruciorului, zărirem un prunc dormind.

Eram atât de buimăciți de acăstă priveliște, încât dintâi nu puturăm pronunța un singur cuvânt. Tata a fost ce

„GAZETA“ ieșe în dicare și.

Abonamente pentru Austria-Ungaria:

Pe un an 24 oră, pe săptămuni 12 oră, pe trei luni 6 oră.

N-rii de Dumineca 2 fr. pe an.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 froni, pe săptămuni 20 fr. pe trei luni 10 fr.

N-rii de Dumineca 3 froni.

Se prenumără la totă oficiile poștale din înălțări și din afara și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov

Administratura, Plata mare.

Térül. Înălțări Nr. 90, etapă L.

L: Pe un an 20 oră, pe săptămuni 10 oră, pe trei luni 5 oră.

Cu dusul în casă. Pe un an

24 oră, pe 6 luni 12 oră, pe trei luni 6 oră.

— Un exemplar

10 bani. — Atât abonamentele

că și inserțiile sunt a se

plăti înainte.

de-a migea. Téra — dice „P. Ll.“ — nu mai pote suferi starea acésta, creată prin politica de tergiversare a lui Szell. In consecență organul lui Max Falk, cere să se aléga odată la un fel cu Austria. *Aut-aut*: séu alianța vamală cu Austriacii, séu separația unea....

Semnificativ!

Voci oficiose asupra denunțării convenției comerciale. Diarul „Budapesti Napló“, oficioului lui Szell, declară, că denunțarea apropiată a convenției comerciale este îndreptată în prima linie contra intereselor Ungariei, așa că în viitor să nu se pote exporta din Ungaria nică orz, nică vite, nică paseră, ouă și unt, nică în Germania, nică în Austria, deoarece aceste produse nu se vor putea exporta în viitor nică din Austria. Szell care să-a întemeiat politica sa contra Austriei, în cehiunea pactului, pe speranța că tariful vamal nu se va vota, a ajuns acum în corn de capră față cu opoziția din stânga extremă, care cere, ca până la 1 Ianuarie ori să se facă o înțelegere cu Austria pe cale parlamentară, ori să se proclame separația teritoriului vamal.

„Pesti Hirlap“, care plutesc în apele lui Banffy, spune în ton ironic, că Szell a alergat fuga la Goluchowski cu rugămintea, să intervină prin ambasadorul Szögyeny pe lângă Bülow, ca să prelungescă convenția și să-l salveze pe Szell de consecințele neglijenței și trufiei sale. Dumneau să-i dăruiască lui Bülow o bună dispoziție pentru momentul, când Szögyeny se va prezenta la el, să cerșească grătie. Acum să-și arate și împăratul Wilhelm bunăvoieța față cu Ungaria, ca răspuns la politica ungurăscă a lui Szell, care se plămădesce la Berlin, așa că domnii deputați unguri ar putea să fie bine să-și aibă domiciliul în capitala Germaniei.

Visita lui Lambsdorff la Viena.

Eta ce păreri domnesc în cercurile normative din Viena asupra visitei, ce o va face acolo ministrul rusesc de externe contele Lambsdorff:

Scopul imediat al visitei este ca ministrul de externe al Rusiei să se presente Majestății Sale. E lucru firesc, că Lambsdorff va profita de ocazie, ca să discute cu contele Goluchowski asupra cestiunilor politice actuale. Comunicatul publicat de-unași în Mesagerul imperiului din Petersburg, să intins și asupra ideilor conducețore ale celor doi bărbați de stat privitor la politica balcanică, și din ceea ce să dis reiese, că politica acésta se bazează pe invocarea existență (austro-rusă). Ce privesc în special cea mai nouă fază a politicei orientale, era necesară o circumstansă și un tact deosebit, pentru ca demersul făcut de cabinetele din Petersburg și Viena în interesul reformelor macedonene, să intărască în cei din Constantinopol convingerea, că demersul acesta a fost făcut numai dintr-o serioză solicitudine

pentru o dezvoltare salutară a imperiului otoman și pentru a se preveni pericolele ce s-ar putea ivi. În același timp s-au trimis la Sofia și Belgrad advertisme în care se spune, că acțiunea de reforme a puterilor nu-i permis să se interpreteze ca o încuragiare a agitației, căci adevăratul sens al demersului celor două puteri a fost tocmai acela, ca prin introducerea reformelor pretinse, uneltele macedonene să fie lipsite chiar și de aparență îndrepătării. Schimbul de vederi între cei doi bărbați de stat, ce se va face pe baza acésta, va contribui negreșit la consolidarea înțelegerei austro-ruse, care și până acum să dovedit atât de eficace, și astfel visita lui Lambsdorff va fi primită în Austro-Ungaria cu cea mai mare satisfacție.

Lupta pentru tariful vamal în parlamentul german.

In dimineață dilei de Dumineca trecută după o luptă crâncenă între opoziție obstrucționistă și majoritate, s-a primit, după cum se înțelege, proiectul de lege a tarifului vamal german de către parlamentul imperial. Eata căteva amănunte interesante:

Indată ce s-a schimbat regulamentul camerei, stabilindu-se ca nică un vorbitor să nu vorbescă la regulament timp mai îndelungat ca 5 minute, lupta pentru tariful vamal s-a terminat cu o iuțelă uimitoare. Propunerile de încheiere a desbaterei scurtau mereu discuția și președintele camerei în adevăr numai în casuri excepționale admitea a se vorbi la regulament și nu mai mult ca 5 minute.

A treia cetire a proiectului tarifului vamal s-a început Sâmbătă la 10 ore a.m. Stânga obstrucționistă a încercat tot posibilul de a trăgăna discuția. Deputatul Antrich a vorbit nu mai puțini ca 8 ore întregi. Tote în zadar. Deputații mergeau numai căte unul în restaurație și se întorceau înapoi. Cancelarul Bülow cu miniștri și cu secretarii de stat nu au asistat neîntrerupt cu forțe puține scurte întrebururi la ședință, care a durat până la 4 1/2, în dimineață din spate Dumineca, când în cele din urmă majoritatea a isbutit primii proiectul de lege în a 3-a cetire cu 202 voturi contra 100. Ședința a durat neîntrerupt 18 1/2 ore.

La un astfel de triumf al cancelarului Bülow în timp așa de scurt, nu s-aștepta nimeni. Împăratul Wilhelm a fost așa de mulțumit cu acest succes, încât drept recunoștință avea de gând să-i confere lui Bülow titlul de principă, la rugărea lui Bülow însă împăratul s-a abătut dela intenția să și a conferit cancelarului său *lanțul pentru ordinul casei de Hohenzollern*, cea mai mare decorație, ce-i putea da, ca dovdă a grăției sale împăratesci. Si secretarii de stat contele Posadowsky, de Thielmann și de Richthofen

au primit ordine finale, drept răsplătită a meritelor, ce și le-au câștigat pentru tariful vamal.

Acțiunea contra Turciei.

De un timp încocă se vorbesc erăși de pregătirea unei acțiuni a puterilor contra Turciei, cu scop de a determina să introducă reforme suficiente în Macedonia.

Diarele din Petersburg comentând comunicatul Mesagerului imperiului, pe care l-am publicat într-unul din numerele mai recente, sunt tot de acord a declară că situația din Balcani e foarte precară și că e posibilă izbucnirea unei conflagrații în Orient. Sunt diare, cări spun, că de către Turcia nu se va supune, Rusia va adopta mijloace potrivite cu misiunea sa istorică. „Swiet“ scrie, că partea principală în cestiunea reformelor apartine Rusiei, ér de către Sultanul nu se va îndupla la demersurile diplomatice, înălăturând violențele, atunci Tarul, armata și flota rusă își vor sci face datoria.

Limbajul acesta, pe care-l portă aproape toate diarele rusești, dă să se înțelegă, că ceva se petrece pe după culise în cestiunea Orientului.

De o gravitate și mai mare este scirea venită din sorginte oficiosă din Sofia, și după care guvernul bulgar, cu consentimentul cabinetelor din Viena și Petersburg, a luat dispoziții pentru mobilizarea rezervelor. Austro-Ungaria și Rusia — spune aceeași scire — sunt decise, ca în casă când presiunea lor diplomatică asupra Turciei pentru aplicarea reformelor în Macedonia nu ar avea succes, ele să useze de forță. Într-un eventual conflict Bulgaria e desemnată să dea semnalul pe frontieră de către Turcia.

De altă parte diarul „Allgemeine Zeitung“ publică un interview cu un diplomat, care a stat mult timp în Orient.

Acesta a spus, că nu se poate nega, că acțiunea austro-rusă la Constantinopol pentru reforme în Macedonia, n'a avut nică un rezultat.

Turcia prevădând evenimente grave, a concentrat în Macedonia 115,000 oameni. Se confirmă de asemenea scirea, că Pórta e decisă să procedeze cu ultima energie pentru a pune capăt amestecului principatului bulgar în cestiunea macedonă.

Din toate aceste sciri și faime alarmante reiese, că situația în Balcani e mult mai serioză, de căd să se pote trece așa de ușor la ordinea dilei peste ea.

Venezuela și puterile.

Proclamația președintelui Castro.

Îta proclamația emfatică adresată de președintele Castro poporului venezuelan:

„Strinii au profanat pământul sacru al Venezuzei, cu piciorul lor insolent. Este un fapt de însemnat în istoria poporelor civilizate, fără precedent și cu ne-

putință de justificat. Este un act barbar, o atingere la principiile cele mai elementare ale națiunilor. Este un act ignobil, fiind că e rezultatul unei amestecări imorale și lașă de putere și de perfidie acela ce s-a comis în portul Guayra, acum câteva ore, când escadrele engleze și germane au pus mâna pe trei vase de răsboiu, fără apărare, cari se găseau în docuri, în reparație.

„Pentru venezuelanii lupta esteegală, căci aceste atente au fost comise de două din cele mai puternice state, asupra țării noastre ce abia și-a venit în fire din lungi și penibile lupte.

„Si de ce s-au purtat cu noi așa de lași?

„Venezuela nu poate de sigur să susține un atac așa de insolent, căci aceste două națiuni n-au lucrat după regulele observate în asemenea împrejurări. Dreptatea este de partea noastră. Dumnezeul națiunilor, care a inspirat pe Bolivar și pe eroii, că au luptat cu dênsul în mareea operă, care a avut ca rezultat de a ne da cu prețul de mari sacrificii, libertatea și independența — va fi cu noi în momentul decisiv. Ne va călăuzi și ne va ajuta să ne păstrăm independența“.

Subscrișii cu inima înfrântă de durere în numele nostru, al tuturor consângerilor și afișilor aducem la cunoșinta amicilor și cunoștiștilor, trecerea din viață a scumpului nostru tată, frate, soțru, cununat și unchiu

Mihail Andreica

proprietar, membru pe viață al „Asociației“ și al fondului de teatru român etc. etc. întemplată Lună în 15 Decembrie a.c. la 6 ore p. m. în etate de 75 ani, împărtășit fiind cu sf. taine. Înmormântarea se va săvârși Miercură în 17 Decembrie a. c. la 2 ore p. m. în cimitirul gr. or. din loc.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Camp n. în 16 Decembrie 1902.

Sabina Preda născ. Andreica, fiică Dr. Vasile Preda, ginere; Raveca Chirtopeană născută Andreica, soră; Vasile Chirtopeanu cununat.

SCIRILE DILEI.

— 5 (18) Decembrie

Un ordin prea înalt. Din incidentul jubileului de 150 ani a Academiei militare „Teresiane“ din Neustadt, care s-a sărbătorit în ziua de 15 Decembrie cu mare pomp și asistând și Arhiducele Francisc Ferdinand însoțit de ministrul de răsboiu, Maiestatea Sa a dat următorul ordin de dă:

Diua, în care Academia militară teresiană își serbeză aniversarea a 150-a existenței sale, Mă face să mă gândească cu adevărată bucurie la școalele de ofițeri — Academia tehnică și Academia militară teresiană — înființate sub glorios

dintâi, care să-a venit în fire, și fiind că era forță generos, ba chiar cu inclinații romantice, întinse mâna d-asupra căruciorului și dise: „Sărmă prunc părăsit, tu vei fi al nostru!“ și dise lui Jacques să împingă căruciorul spre casă.

„De sigur un copil din floră“, dicea tata, „a cărui mamă în séra acésta, a celor trei crai, aducându-și aminte de pruncul divin, a sunat la pórta mea“.

Tata se opri în loc și strigă în punctul noptii, întorcându-se spre cele patru regiuni: „Noi l-am găsit!“ Apoi puse mâna pe umărul fratelui său și dise: „Vede! Ce s-ar fi întemplat, de căci ai fi împușcat asupra câinelui!“

Unchiul nu răspunse nimică, dăr în întuneric făcând semnul crucei, căci el cu toțe vorbele lui gălăgișoare, era religios în fundul inimii sale.

Deslegărăm cânele, care venia acum după noi.

Îți spun, că întorcerea noastră era forță nostrimă. Avuserăm óre-cară dificultăți până putură împinge căruciorul pe

trepte din zid. În cele din urmă însă reușirăm și ajunserăm prin grădină în antret.

Să fi văzut spaimea și bucuria mamei! Apoi cele patru verișore! Cea mai mică era atunci de sése ani. Tote patru săriau în jurul pruncului, ca nisice găină în jurul unui ouib. În sfîrșit scoaserăm pruncul din învelitor, el durmând liniștit înainte. Era o fetiță în etate de vr'o sése săptămâni. În față se găsiră de cea mii de franci în aur, da, da, da, de cea mii, pe care tata le-a plasat ca dotă. Nu era așa-dér un copil sărac... poțe copilul vr'unui aristocrat... de la vr'o fată din clasa burgherà... séu... am ghicit în fel și chip, fără să aflăm ceva pozitiv. Nică cânele nu ni-a dat nică un indiciu... nu-l cunoșteam nimeni în totă împrejurimea; acela însă, séu mai bine, aceea, care a sunat la porță, trebuie că a cunoscut forțe bine pe părintii mei, căci și alese tocmai pe dênsii de educatori ai fetiței.

Ecă așa a intrat domnișoara Perle în familia noastră în etate de sése săptămâni.

Numele îl-am dat mai târziu. Am botzat' pe numele Maria Simona Clara. Clara era să-i fie numele de familie.

Era o priveliște unică în felul ei, când ne întorserăm cu copila în sufragorie. Se deșteptase într'aceea și se uita cu ochii ei mari albastri la multimea de oameni și la multimea de luminări.

Ne puserăm erăși la masă și împărțirăm cozonacul. Eu fui ales rege și la rîndul meu alesei pe domnișoara Perle regină, întocmai cum făcu și tu astăzi. Atunci însă habar n'avea de onoarea, ce-i se făcuse.

Copila fu crescută așa-dér în familia noastră. Trecuă ană la mijloc. Ea crescea. Era frumosă, blândă și ascultătoare. Toți o iubiam și de sigur am fi prea alintat' o, de căci nu intervenia mama.

Mama era o femeie, care iubea ordinea. Ea trata pe mica Clara ca pe proprii săi copii, dăr voia, ca să se cunoască totuși o deosebire între noi și copila găsită, așa că poziția ei în familie era clar determinată.

Indată ce ajunse copila la priceperii povestii originea și o lăsa să înțeleagă cu multă delicateță și fără să o vateme că ea ca copil găsit, pentru familia Chatzal este o strină.

Clara își dădu sămă de situația forțe bine și cu un instinct surprindător își îndeplină rolul, ce-i să dat cu atât de multe-ori vîrsa lacrimi de emoție și săndu-se la ea.

Chiar și mama încă se emoționa că odată și îi dicea: „Copila mea“. Uneori mititică făcea vr'o faptă cumplită mama își ridica ochelarii de pe nas și frunte, ceea-ce la dênsa însemna în deuna un grad mare de înduioșare și dicea: „Copila asta este un adevărat măgarit, o adevărată perlă“.

Numele acesta i-a rămas și nu pe mult noi cu toții și îi diceam: Domnișoara Perle!

(Va urma)

domnie a fericitei împărătese și regine *Maria Teresia*. Aliparea și supunerea fiindă față cu antecesorii Mei și față de Mine, mai departe hănicia militară și viațea până la sacrificare semnaliză calea de onore a celor, cari au eșit din aceste academii și mulți din ei și-au făcut numele neperitor în istorie spre gloria patriei. — Urez academiei militare teresiane, să progrezeze neconitenit în desvoltarea sa scientifică și ca, conform intențiunilor Prea înaltei intemeietoare — împărătesă și regina Maria Teresia — să fie și în viitor loc de cultivare pentru ofițeri eminenti, cari fideli tradițiunilor păstrate în timp de un secol și jumătate, să îndeplinescă cavalerescă totă virtuțile militare. — Totodată am luat dispozițiuni prin cari se disting amândouă academii.

Viena, 30 Noemvrie 1902.

(ss) *Francisc Iosif.*

In congregația estraordinară a comit. Caraș-Severin tinută la 15 Decembrie, d-l Coriolan *Brediceanu* a interpelat pe viceșpanul asupra unui cas de agitație întemplată dilele trecute în Lugoș contra unei clase de cetățeni, contra naționalității române și contra unei confesiuni. Contra naționalității române, întrucât un sublocotenent de la honvozi a strigat într'una din cafenele din Lugoș: „*pustuljanak az olahok*” (piară Români) și pe de-asupra a mai ars și două exemplare din diarul „*Drapelul*”. Poliția trebuia să facă arătare la comanda militară respectivă cea-ce însă nu s'a făcut, ba din contră a refuzat a face arătare din oficiu. Întrăbă pe viceșpan, decă are cunoștință despre procederea acăsta anormală a oficiului polițial; decă o desaprobă și decă va lăua însuși dispozițiile necesare, ca să se facă arătare la comanda militară respectivă? — *Vicespanul* răspunde, că nu scie ce paști a făcut poliția orașului Lugoș în casul indicat de interpelator, dăr se va informa și va face tot ce pretinde legea și principiul de egalitate înaintea legii a fiecărui cetățean și va îngriji ca esecții să nu se facă. — Răspunsul acesta a fost primit cu aprobări generale.

Inaintarea în rang a soției moștenitorului de tron. Diarul „*Reichswehr*” anunță, că în curând prințesa de Hohenberg, soția moștenitorului de tron *Francisc Ferdinand*, va fi înaintată în rang. Prințesa de Hohenberg va urma în rang imediat după Archiducesă.

Dimitrie Popovici în Sibiu. Célébrul bariton român, d-l *Dimitrie Popovici*, va da Duminecă un concert în Sibiu.

Alois Cramer liberat. Dilele acestea redactorul Alois Cramer, împlinindu-și pedepsa, a fost liberat din închisore. Ne mai putându-se întorce la Timișoara, de unde a fost expulzat, Cramer s'a dus la Viena, unde a intrat în redacția unui mare diar cotidian.

In amintirea Metropolitului Andrei Șaguna au tinut elevii seminariului „*Andreian*” din Sibiu o ședință publică în diua de St. Andrei. La ședință a participat I. P. S. Sa metropolitul I. *Mejicanu* cu Preacuvioșia Sa archimandritul Dr. Ilarion *Pușcaru* și numerosi public. D-l Dr. Span a tractat în discursul de deschidere meritele lui Șaguna ca *pedagog*, er clericul Vas. Span a vorbit despre Șaguna ca *literat*. După eshauriarea programului I. P. S. Sa metropolitul a adresat elevilor o vorbire în care a accentuat virtuțile lui Șaguna și meritele lui neperitore pentru biserică și neam.

Defunctul D. I. Frigător, de origine din Săcele (Brașov), prin testamentul său olograf, a lăsat orașului Galați următoarele legate: 60,000 lei pentru construirea unui local de școală; 55,000 lei pentru construirea unui asil pentru săraci; 3,000 lei pentru cantinele scolare. Ministerul de interne a autorisat comuna Galați să primească totă aceste legate.

Pentru masa studentilor români din Brașov, au intrat: de la d-l prof. A. *Bărseanu* din incidentul onomasticei sale 10 corone, de la *Reuniunea femeilor române din Brașov* ajutorul anului pro 1902/

903 în suma de 200 corone, și de la d-l Dr. N. *Vecerdea* 120 cor. Primăvara marimoșii donatorii cele mai cădurăse multămite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române*.

Societatea academică „Carmen Sylva” din Graz și-a ales comitetul pe anul 1902/3 în persoanele d-lor: Epaminonda *Bocancea*, cand. jur., președinte; Dumitru *Popescu*, cand. jur. secretar și bibliotecar; Octavian *Racoțan*, cand. med. cassier.

Mórtea unui profesor veteran. În diua de 13 Decembrie a repausat în Budapesta profesorul pensionar de istorie Dr. *Kerekgyárto* Arpad, în etate de 84 ani. Kerekgyárto a avut numeroase serii de auditorii, între cari mulți Români. Pe căt scim noi, avea o purtare condescendentă față cu toții fără deosebire de naționalitate și se deosebia mult de ceilalți colegi ai săi și prin faptul, că era om credincios, care în Joia Patimilor, alătura cu profesorul de la facultatea de filozofie Lubrich și cu Dr. Leuhossek de la facultatea de medicină, așa cătoț trei morți, se cumpincau la liturghia solemnă, ce se ținea la biserica universității, spre edificarea auditoriorilor lor.

Multămită. Stimata domnă *Susana Mureșianu* a binevoită a da și anul acesta din incidentul sărbătorii St.-ulni Andrei, 10 corone Reuniunii femeilor române pentru ajutorarea vîduivelor sărace din Brașov și Săcele, în amintirea scumpului său soț, fericitorului *Andrei Mureșianu*. [Exprimăm cea mai cădurăse multămită St.-d-ne Susana Mureșianu, pentru darul său. *Brașov*, 5 Decembrie v. 1902. Pentru Reuniune: Balașa Blebea, președintă. Dr. I. Blaga, secretar.

Cine e lord-maiorul Londrei. Relatând incidentul iscat la banchetul lord maiorului din Londra, diarele române au spus, că *Marcus Samuel* ar fi primarul Londrei. Décă ar fi așa, ar fi o persoană foarte importantă; în realitate însă lord-maiorul e primar numai în City din Londra, care este cartierul afacerilor unde sunt concentrati bancherii, agenții de schimb, societăți de acționari etc. Acel cartier a primit constituția sa din vremuri foarte deținute, când reprezenta în adevăr totă Londra. Acum însă din peste 4.000.000 locuitori, ce are capitala Angliei, numai 30—35.000 locuiesc în City, și nici aceștia nu sunt alegători, ci alegerea lord-maiorului se face numai de cei inscriși în bogatele și vechile bresle de comercianți (guilds). Aceasta și explică cum se întemplieră destul de des că lord-maiorul să fie israelit. Lord-maiorul nu e nici confirmat, nici nu poate să fie suspendat sau revocat de guvernul englez, cu care n'are nici o legătură. De aceea „*Gaulois*” din Paris a avut dreptate când a scris, că incidentul cu ministrul României nu poate avea altă urmare, de căd că diplomații vor refuza pe viitor invitațiunile lord-maiorului, cum au mai făcut înainte multă vreme.

O pretenție curiosă. Diarul „*Függ. M—g*” scriind despre licitația, ce s'a făcut în comuna *Păuca* (Săcuime), la care li-s'au vândut 6 menișori și cămeșile pentru rezanța de dare, — apelăză la autoritățile respective, să aibă indulgență față cu acăsta comună maghiară, care este încurajată de mulțimea de valahi, căci ca comună curat maghiară are valore însoțită pentru națiune și prin urmare nu trebuie lăsată să piară. — Multe pretenții mai au și domnii koșuhiști, decă invocă asemenea motive ridicolă, când e vorba de contribuție, pentru întreținerea statului! Cum rămâne atunci cu fanfarona a celor koșuhiști, cari sibiar mereu de „națiunea singură alcăuită”! Cum se poate ceva alcătui — fără împlinirea datoriilor, fără jertfă, fără contribuție?...

Omeni mâncați de lupi și înghețăți. Între *Chibed* și *Șovard* (M. Turda), lupii au sfăiat un băiat în etate de 14 ani. Un săcuiu cu borviz, trecând pe acolo, a gonit lupii și a dus băiatul acasă la părinti, unde a mai putut povesti, ce i-s'a

întimplat și apoi și-a dat sufletul. — Ion *Dunca* de 18 ani ducea covrigi și cornuri de la pitarul Brünner din Salonta și fi împărtășește pe la mușterii din comunele vecine. Alătării a plecat dimineață la Feketetóti și nu s'a mai întors. Căutându-l, i-au găsit numai cismele și coșul cu covrigii, restul l'au mâncat lupii. — *Stoian Niculae* din Azuga (România) se lăuda cătră lucrătorii de la fabrica de acolo, că el se poate apăra cu un ciomag de o căță de lupi. Mai deunăzi săra pe la orele 9 a eșit printre stabilimentele fabricii, unde nu peste mult au și venit trei lupi. Stoian se apăra voinicesc, dăr lupii tot mai tarzi, l'au trântit la pămînt și i-au sfăiat gâtul. La strigătele lui desperate, au venit 6 menișori să-l scape. Era însă prea târziu. — Femeia Maria Giuriță din Cordău mergea alătării cu un copilaș în brațe la Oradea. Pe drum i-a înghețat copilașul. — Bragajul Vasile *Chirion* din Brașov a fost găsit de poliție inconscient în zăpadă. Chirion fu transportat la secția polițienescă din Schei, unde în cursul nopții și-a dat sufletul. — În spitalul din Timișoara stau sub îngrijire medicală șepte persoane, culise de pe drumuri pe jumătate înghețate. Două au murit deja.

Fanatism religios. În comuna Liorița (Săcuime) femeia lui Vallyi Iános trecuse la religia nazarenă și cetea meru din cărțile nazarenilor, până și-a pierdut mintile. Dumineca trecută venind de la adunarea sectei, a ademenit la sine doi copii în etate de 7 și 8 ani și i-a omorât. Mama unuia dintre copii mergea la dânsa, și-a găsit copilul, și pe al doilea înjunghiat întins pe masă, era femeia îngingea un pămîntuf într'un blid plin de sânge și ungea pragul și usciorii cu sânge, spunând, că aşa i-a poruncit Domnul, să ungă usciorii cu sângele nevinovat.

Meeting în favorul Macedoniei. Deputații croați, sloveni și sărbi s-au adunat într-o conferință la Viena, și au hotărât să convioce în Ianuarie viitor un meeting în favoarea Macedoniei.

Un papagal regăsit. Cine nu cunoștează papagalul d-lui Schmidt, care era atât de bine dresat și pronunța și facea atâtea ghidușii spre delectarea șoșepătorilor, cari vizitau anul trecut restaurantul din Nou său cafeaua de la Redută? — D-l Schmidt s'a mutat anul acesta la restaurantul „Casa de tir”, papagalul însă nu l'a mai luat cu sine. De dece lună papagalul a dispărut. D. Schmidt era despră și plângăea perderea icoanei pasări. După atâtea luni în fine, papagalul a fost regăsit în Schei și înapoiat legitimului său stăpân.

Locotenentul voivodă și măgarul bătrân. Un locotenent și un domn bătrân în civil mergeau în tramvaiul electric din Viena. De-odată bătrânul își perde echilibru și călăre pe locotenent pe picior. „Pardon” dice domnul. — „Ai puté să bagă de sămă, măgar bătrân ce ești!” — Bătrânul își arde locotenentul cu palmă. Aceasta vră să scotă sabia, pasagerii însă îl împedescă. Scena se continuă la secția cea mai apropiată. Bătrânul vră să vorbească, funcționarul își spune, să aștepte până va fi întrebat. În ce'e din urmă se legitimă bătrânul și atunci ese la ivelă, că este un — feldmareșal-locotenent în penie! — Tablou!

Praga în Ungaria. Francesii au devenit faimoși în totă lumea pentru ignoranța lor în geografie. Un exemplu frapant de ignoranță vedem în diarul „Journal”, care într-unul din numerile sale mai recente scrie: „În consiliul comunal s'a decis a se da unei străzi din Paris numele de: „Strada — Praga” (Rue de Prague), drept amintire la visita, pe care ni-au făcut-o anul trecut delegații — Ungariei.

5. Efect sigur vindecător. Totuși aceia, care suferă de nemistuire, lipsă de apetit, său stomacu-nu le funcționează regulat, pot conta la vindecare și-gură în scurt timp prin folosirea cunoșutelor *prafuri seidlitz ale lui Moll*. Prețul unei cutii 2 cor Se trimite cîlinic prin postă cu rambursă, de far macisul Moll, liferantul curții din Viena Tuchlaub nr. 9. În farmaciile din provincie să se cîră prepartul A. Moll, provînțut cu marca de contravenție și subscriere.

NECROLOG. Subscrișii cu inima înfrântă de durere facem cunoșută încetarea din viață a scumpului nostru fiu, tată, frate și cununat *Nicolae Mocanu*, comerțiant și membru al mai multor societăți de binefacere, care după o scurtă și grea suferință, fiind împărtășit cu Sfintele Taine în diua de Miercură, în 4 (17) Decembrie 1902 la orele 7 dim. și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în al 45-lea an al etății și în primul an al vîeduviei sale. Despre acăstă durerosă și ireparabilă perdere se încunoscîndă totă rudenie, amicii și cunoșutii reposeratului. Rămășițele pămîntesc ale scumpului decesat se vor ridica din casele proprii (Strada Castelului nr. 52), Vineri în 6 (19) Decembrie a.c. la orele 2 p. m. și se vor conduce spre vecinica odihnă în cimitirul bisericei gr. or. din Grăveri. Fie-i tîrîna ușoră și memoria în veci neuitată!

Brașov, în 4 (17) Decembrie 1902. — Teodor Mocanu, ca tată. Nicu, Aneta, Traian, Mircea și Virginia Mocanu, ca copii. Ioan și Teodor Mocanu, ca frăți. Maria P. Crețoiu, ca săcă. Iancu Crețoiu, Vasile Crețoiu, Costi, Michalea, Victor, Guérin, ca cunună. Ana Mocanu, Maria Michalea, Eufrosina Munteanu, Valeria Guérin, Luisa Mocanu și Cleopatra Crețoiu, ca cununate. Numeroși nepoți, nepoți, veri și verișore.

ULTIME SCIRI.

Viena, 18 Decembrie. După informația lui „*Neue freie Presse*”, ministrușul president Szell e așteptat să sosescă aici pentru a continua cu Koerber tratările asupra pactului.

Viena, 17 Decembrie „Fremdenblatt” spune, că acțiunea Rusiei și Austro-Ungariei are de scop a localiza incendiul, ce se prevede, că va isbuini la primăvară în Balcani. Diarul avertizează însă pe Sârbi și Bulgară să nu se lase legănat de ilușuni, cari li-ar putea fi funeste,

Sofia, 17 Decembrie. S'a lătit faima, că Sultanul ar fi dat ordinul, ca să se mobilizeze două corpuri de armată la frontieră Rumeliei orientale. Diarele „*Vecerna Posta*” și „*Dnevnik*” vorbesc de proiectarea unei demonstrații navale din partea Rusiei și Austro-Ungariei, pentru a presiona pe Sultan în cestiunea reformelor macedonene.

Washington, 18 Decembrie. Ambasadorul Italiei a declarat ministrului de externe Hay, că și Italia s'a alăturat la acțiunea Englitreriei și Germaniei contra Venezuela.

Londra, 18 Decembrie. Președintul Castro a dat un nou manifest, în care protesteză contra bombardării Puerto Cabello.

Roma, 18 Decembrie. Comisia însărcinată cu desbaterea proiectului de lege privitor la divort, a respins proiectul. Desbaterea proiectului în cameră s'a amânat pentru Mai 1903.

Dresden, 18 Decembrie. Regele George al Saxoniei e grav bolnav.

Diverse.

Cea mai înăună cumpănd din lume. In banca Angliei au acuma o balanță ne-spus de exactă. Décă punem pe unul din talerele ei o marcă postală, brațul balanței se pliează cu mai mult de 15 centimetri. Greutatea unei pete de cernelă pe o fôră de hârtie, pliează talerul; un păr, un fir de nișip, fac să se plece brațul balanței simțitor. Si totuși balanța poate căntări până la 200 de chilograme dintr-o dată, fără să face greșală mai mare de $\frac{1}{10}$ de miligram. Décă am pune o greutate mai mare decât 200 de klgr. Începe a suna un clopoțel de alarmă. Altă balanță tot a Angliei e înăltă de 2 m. 20 și poate căntări peste 2000 de klgr., a costat aproape 20 mii de lei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Călindarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călindarul Plugariului“. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acet călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendaristice, genealogia domitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele postale, scala timbrelor, Măsurile, tărurile din Ardeal și Ungaria și lista aducătorilor români.

In partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop Mihail Pavel cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărești“), Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într-o păstorie (poveste de Andersen), Lulăua lui moș Radu, Legenda pământului și a muncii, de Dimitrie Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănățeanesc) de regretatul tînăr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea zomilor“ de A. Boldor, „Cauzele de ce sămănăturile sunt rele“ de N. H. Vechiuiescu, „Insecte stricătoare pentru morilor și viilor“, „Ce plătesc banul și cum îl crătam noi?“

După partea economică urmăză pe mai multe pagini diferite „povești“, apoi „Diverse“ și în fine „Anecdote și Glume“.

Ca adăos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Sz. 1358—1902.

tlkv.

Póthirdetmény.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Balázs György felső-visti lakos végrehajtatónak kiskorú Habrába Mária felső-visti lakos végrehajtást szenvédő elleni 18 kor. 60 fil. s járulékai iránti végrehajtásügyben 12280—1902. sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a felső-visti 282 sz. tlkvben A + 1014 hrsz egész ingatlana 13 kor. 7237 hrsz egész ingatlanra 11 kor 1068, 1070, " " " 87 " 7287 " " " 6 " 1072 " " " 10 " 7520 " " " 27 " 1120/1 " " " 15 " 7662 " " " 22 " 1148 " " " 58 " 7773 " " " 23 " 1136 " " " 8 " 7967 " " " 11 " 1348 " " " 30 " 8482 " " " 2 " 1508 " " " 20 " 8637 " " " 9 " 1590 " " " 2 " 9403 " " " 6 " 1805 " " " 2 " 9530 " " " 30 " 1861/2. 1867 " " " 11 " 9536 " " " 13 " 2074 " " " 11 " 9553 " " " 15 " 3213 " " " 6 " 9599 " " " 8 " 3455 " " " 4 " 9645 " " " 10 " 3740 " " " 7 " 9714 " " " 14 " 366, 3989 " " " 21 " 9918 " " " 11 " 5055 " " " 19 " 10013 " " " 11 " 5651 " " " 11 " 10252 " " " 14 " 5708 " " " 28 " 10332 " " " 38 " 5782 " " " 23 " 10966 " " " 21 " 7144 " " " 4 " kikiáltási árban Felső-vist község bárához 1903 évi Január hó 21-ik napjának délelőtti 9 órájára kütüött árverés az 1881. LX. t-cz. 167 §-a alapján Dr. Micu András végrehajtató érdekelében is 55 kor. 10 fil. tőkekövetelés s járulékai kielégítése végett megtartatni fog — Dr. Micu András részére a kérésért 4 kor. állapítatik meg végrehajtást szenvédő terhére.

Fogaras, 1902 évi Október hó 31-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlkvnyi hatóság.

781.1—1

Schupiter,
kir. albiró.

Numai puține dile.

**Tragerea Loteriei reg. ung. de stat
pentru scopuri de binefacere,
va urma deja în 30 Decembrie 1902.**

Câștig principal 150,000 Coróne.

Câștigurile în total 365,000 Coróne.

UN LOS COSTĂ 4 CORÓNE.

Losuri se capătă la Direcția loteriei r. ung. în Budapest (IX, Csepel-rákpart, edificiul vamal), la totă oficiile postale, de contribuție și vamă, de sare, stațiuni ale căilor ferate, trafic și zarafă și la totă colecturile de loterie.

Budapest, în 1 Iulie 1902

5—6.(734)

Directia reg. ung. de loterie.

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Decembrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.15
Renta de corone ung. 4%	97.90
Impr. cail. fer. ung. în aur 4½%	90.85
Impr. cail. fer. ung. în argint 4½%	98.10
Oblig. cail. fer. ung. de ost I. émis.	98.50
Bonură rurale ungare 4%	202 —
Bonură rurale croate-slavone	156.75
Impr. ung. cu premii	101.40
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	101.25
Renta de argint austriac	120.55
Renta de hârtie austriac	100.50
Renta de aur austriac	92.10
Losuri din 1860	151.50
Actiuni de ale Băncii austro-ungară	15.48
Actiuni de ale Băncii ung. de credit	704.50
Actiuni de ale Băncii austriac de credit	671 —
Napoleondori	19.07
Mărți imperiale germane	119.05
London vista	239.23½
Paris vista	95.17½
Rente austriac 4% de corone	95.20
Note italiene	—

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Decembrie n. 1902.

Banenot rom. Cump.	18.90	Vând.	18.94
Argint român.	18.80	"	18.88
Napoleondori	19.04	"	19.07
Galben	11.20	"	10.30
Lire turcescă	21.40	"	21.5
Ruble Rusescă	2.54	"	—
Mărți germane	117.25	"	—
Scris fonic Albina 5%	101. —	"	102. —

La Magazinul de haine **BÉLA ASCHER**

(769,5—10) Brașov, Strada Porții nr. 11.

se poate cumpăra:

1 Costum de iernă cu	18 cor.
1 palton de érnă negru séu vénăt cu	20 "
1 palton scurt de érnă	17 "
1 Saco de patinat pentru copii	10 "
1 Costum pentru copii dela 3—9 ani	6 "
1 Pantalon de érnă	5 "
1 Halat	17 "

Săpun în rude

SCHICHT.

**Săpunul cel mai bun și cu spor
de aceea cel mai ieftin.**

Se capătă pretutindeni

16—40.725,

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, déca flăcă cutii este provăduț cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subserterea sa.

Prin efectul de leuciure durabilă al Prafurilor Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pântece, în contra cărcelilor și acrelei la stomach, constipației cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai dureriile bolile femeiescă a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe deconii incocă. — Prețul unei cutii originale sigilate Corone 2.—

Falsificatiile se vor urmări pe cale judecătorescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilă numai, déca fiecare stică este rovăduță cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein- și sare este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de gâtină și reumatism și a altor urmări de răcelă. Prețul unei stică originale plumbate, Corone 1.90.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metodul cel mai nou pentru cultivare rațională a pel-i, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. — 40 Cinci bucăți Corone 1.80. Pie-țare bucată de săpun, pentru copii este provăduță cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnizor ai curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comandă din provincie se efectuează gălăic prin rambursă postală.

La depozite să se céră anumite preparatele provăduțe cu îscăditura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Eugen Neustädter și engros la D. Eremia Nepoțil, Teutsch & Tartler.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul ă 10 fil. se vinde la librăria și Nic. I. Ciurcu la Eremias Nepoțil.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.